cũ regula generali qđ maioꝛ ps facit. ſed illa regula vt predixi habet locũ in caſu predicto. ¶ Secundo no. ex dictis Inno. ꝙ maioꝛ ps vniuerſitatꝭ nõ põt obligare bona ſpectantia ad minoꝛem partem etiã ꝓ opere pio ⁊ neceſſario ex quo bona illa pertinent ad illos iure proprio ⁊ nõ iure collegij. Ratio manifeſta ẽ. qꝛ maioꝛ ps collegij nõ habet iuriſditionẽ in minoꝛem ptem. ⁊ iđ nõ poteſt ꝑ ſtatutũ ſuuꝫ obligare pſonas minoꝛis ptis vel eoꝛum patrimonium. vide Inno. qui hoc apertius voluit in. c. ex pte. ſ. de ꝯſue. ⁊ glo. iuris ciuilis. in. l. ij. C. que ſit lon. ꝯſue. Aliud eſt qñ maioꝛ ps diſponit ſuper bonis collegij qꝛ cum maioꝛ ps cenſeatur tota vniuerſitas vt. ſ. videꝛ diſpoſuiſſe de reb⁹ ꝓprijs cuꝫ bõa collegij ſint ꝓpria ipſius coꝛpis ficti ⁊ nõ ſinguloꝛũ de collegio. xij. q. ij. ꝗ manumittuꝛ. dicendũ tamen ꝙ vbi obligata eẽt vniuerſitas ⁊ nõ habet vñ ſatiſfaciat de bonis cõib⁹ ꝙ tũc poſſit ſingulis imponere collectã. ⁊ ad hoc pñt cogi ꝑ ſupioꝛẽ vt habeãt vñ ſoluãt. ſic intellige gl. i. l. j. ff. ꝙ cuiuſq; vniuer. no. Et de modo imponendi collectã ſingulis vtrũ debet imponi ſm quãtitatẽ patrimonij an pro capite i. vt quiſq; equaliter ꝯtribuat non habito reſpectu ad vires patrimonij. vide qđ no. Inn. in. c. graue. de ſen. ex. latius per Bar. in. l. iiij. §. actoꝛ. ff. de re iudi. Io. an. referendo ꝑus palle. dictũ Inno. dič ꝙ maioꝛ ps potuit hic diſponere inuita minoꝛi pte qꝛ ad vſum deſtinatũ diſponebat ſeu deputabat illas poꝛtiones ſinguloꝝ redditũ. nam cum bona canonicoꝛũ ſint deſtinata ad fabricam eccleſie i defectũ nõ fuit neceſſe vt cõcurreret conſenſus ſinguloꝛum. ꝓ hoc facit tex. i. l. ſabinus. ff. cõi diui. ⁊ qđ no. glo. in. c. cum oẽs. de cõſti. Aduerte qꝛ hoc dictum nimis reſtringit hũc tex. nã ſeqꝛeꝛ ꝙ ad aliuꝫ vſum piuꝫ nõ procederet diſpoſitio maiorꝭ partis ſup iurib⁹ ſeu redditib⁹ ſpectantibus ad ſingulos iure collegij. Itẽ cõtra hoc dictuꝫ facit qꝛ debuiſſet ſufficere diſpoſitio ſolius epi. Itẽ cõtraria loquũꝛ iure cõi ſed nos hic loquimur in redditibus ſingularibus. ⁊ intelligerem iſtũ tex. ꝙ canonici vltra cõmoditatem eoꝛum nõ poſſunt cõferre ad fabricaꝫ niſi parce viuendo. nam ſi aliquid ſupeſt vltra coꝝ cõmoditatẽ credo ꝙ ſolus eps poſſit eos cõpellere ad deputandũ ſuperflua ad fabricã neceſſariam. ꝑ c. de his. ⁊ qđ ibi no. de eccľ. edi. ⁊ ꝑ doc. in. c. j. e. ti. ⁊ vide Io. an. in. c. ſi propter tua debita. de reſcꝑ. li. vj. ⁊ tex. xvj. q. j. ſi monachus. qꝛ in obligatione iuris nõ ẽ neceſſe habere cõſenſum obligantis. qꝛ in neceſſitatibus nemo liberalis exiſtit. vt in. l. i re legata. ff. de adimen. lega.

Ut eccleſiaſtica bñficia ſine diminutiõe ꝯferãꝛ. Rica

¶ Supra viſum eſt de collationibus beneficioꝛuꝫ fiendis. tam a prelato cum conſenſu capituli q̃ꝫ ab ipſo capitulo tm̃. verũtamẽ quia beneficia ipſa debent conferri ſine diminutione merito ſubijcitur iſta rubrica.

Ut noſtrum. Rubꝛum ſuffič pro ſummario. vel ſũma ſic ſm abbatẽ Occulta collatio bñficij licet ſit ſuſpecta valet dũmodo alias legitie facta probeꝛ. h. d. ⁊ ẽ caſus not. nõ tñ facit ad ti. nec oẽs indiſtincte hoc tenent ꝫ maioꝛ ps cõcludit cũ hoc ſũmario. vt. j. diceꝛ. Diuidiꝛ in quattuoꝛ ptes. Primo aſſignat papa cãꝫ ſue reſpõſionis. ſecũdo ibi. cum eni ꝓceſſus pape excuſatio ⁊ ad obiecta rñſio. tertio archiepi incõuincibilis reꝑhenſio. ibi. oibus. quarto caute ⁊ neceſſarie iſtructionis ꝓuiſio. ibi. credimus. Et pone caſuꝫ in terminis. vt in glo. j. ¶ No. ꝑmo ex ꝑncipio ꝙ iudicium hois dꝫ ad ſui iuſticiã eſſe cõfoꝛme iudicio diuino. vnde etiã papa nõ pt diſponẽ id qđ de⁹ non diſponeret. ⁊ ꝓ hoc vide tex. in. c. a nobis. ij. j. đ ſen. excõ. ¶ Scđo no. regulã ꝙ ſine accuſatoꝛe ꝗs non debet dãnari. vnde Io. xviij. c. Mulier ꝗs te accuſat. ⁊c. ¶ Tertio nota ꝙ depoſitiones teſtiũ nõ valent ſi tela iudicij nõ ꝓceſſit. ¶ Nota quarto ꝙ actore nõ probante reus nõ ꝯpellitur aliquid ꝓbare. ⁊ ſic facit ꝙ etiã iurare nõ teneaꝛ. ¶ Nota quinto in eo ꝙ papa ſe excuſat ꝙ ignominia iudicis ẽ nõ ſeruare debitũ oꝛdinẽ ꝓceſſus iudicialis. Et facit hec lra in ar. ꝙ iudex nõ poſſit eẽ teſtis corã iudice ad quẽ ſi dubitaꝛ de rectitudine ꝓceſſus. qꝛ ſemꝑ deponeret pro oꝛdine obſeruato vt euitaret verecundiam ſuam. ¶ Nota ſexto i. ꝟ. poꝛro. ꝙ collatio bñficij occulta eſt ſuſpecta. Ex quo clare infeꝛ ꝙ non eſt nulla alś fruſtra hic papa mandaſſet ꝓbari ꝙ modo canonico. ⁊c. qꝛ cũ teſtes fatereñ ꝙ collatio eẽt occulta potuiſſet papa imediate ꝯferre alteri ſi collatio nõ tenuiſſet ꝓpter clãdeſtinationẽ. ¶ No. ſeptimo ꝙ vbi collatio eſt facta palaꝫ ꝑſumiꝛ ꝓ idoneitate pſone ⁊ aſſerenti ꝯ̃rium incũbit onus ꝓbãdi. ¶ Nota octauo bo. tex. ꝙ lapſo tempoꝛe ꝑfixo ad cõferendũ bñficiũ põt is ad quẽ fit deuolutio imediate cõferre. nec teneꝛ requirere primũ collatorẽ ⁊ cõputaꝛ temp⁹ a die vacationis bñficij. ¶ Nota nono ibi cãm ⁊ occaſionẽ dr̃iam inter hec duo. aliud ẽ cauſa aliud occaſio. Et aduerte qꝛ occaſio aliqñ capiꝛ in malã partẽ. ſ. ꝓ excuſatione friuola. vt ꝓbaꝛ in. c. ſolite. de maio. ⁊ obe. qñq; capiꝛ i bonã ptem vt hic. ⁊ credo ꝙ capiaꝛ hic ꝓ cã impulſiua ⁊ cã capiaꝛ ꝓ cã finali qꝛ papa nõ allegaſſet ꝯtra ſe. ¶ Nota decimo ibi. nõ tñ ex plenitudie ptãtis. ⁊c. ꝙ plenitudo ptãtis pape eſt ſupra debitũ officij papalis. ⁊ videꝛ in hoc iſta lra mirabilis ꝫ põt intelligi de debito officio. ſ. legib⁹ humanis oꝛdinato. et diciꝛ debitũ qꝛ iuſtũ ⁊ honeſtũ eſt principi ſeruare legẽ ſuã. vt. l. digna vox. C. de legi. ⁊. c. iuſtũ. ix. di. ꝫ ex plenitudie ptãtis nõ teneꝛ illas leges ſuare qꝛ princeps eſt ſolut⁹ legib⁹ ſuis ⁊ etiã ꝑdeceſſoꝝ. ⁊ in c. innotuit. de elec. ⁊. c. ſignificaſti. eo. ti. ⁊. c. ꝓpoſuit. de ꝯceſ. ꝑben. ⁊. l. ꝑnceps. ff. de legi. Et no. papã hře plenitudinẽ ptãtis. ſi plenitudinẽ q̃ nullus ſupra eũ. ad h. c. licet. in fi. ſ. de elec. ⁊ vide qđ dixi in c. ꝓpoſuit ꝑalle. ⁊. c. ſignificaſti. ¶ No. xj. ex. ꝟ. oib⁹ ꝙ rñdens ꝯ̃ria ẽ ſuſpectus de falſitate. ¶ No. xij.

ꝙ ꝑlatus peccat cōferēdo bñficia ex affectione car
nali.ſ.rōne ꝯſanguinitatꝭ vel amicitie. ¶ No.xiij.
regulā ꝑncipalē hui⁹ tex.ꝙ cōferens bñficiū nō dʒ
ſibi retinere reddit⁹ nec aliquā porꝛionē ex redditi
bus.ꝛ ſi facit pactū de h̄ cū eo cui bñficiū ꝯfert com
mittit ſimoniā. ¶ No .xiiij.ibi ꝓ cauſa iuſta ꝛ ne-
ceſſaria.tex.no.ꝛ quotidie allꝫ.ꝙ ep̄s pōt pro cauſa
iuſta ꝛ neceſſaria ſtatuere vt reddit⁹ bñficij vacan-
tis deputenꝫ ad certum ꝛ laudabilem vſuʒ ita ꝙ ſta
tutum ꝑiudicabit ad tp̄s nouiter inſtituendo .ꝓ h̄
facit.c.pe.j.de v̄bo. ſig.ꝛ.c.ſi propter tua debita.
de reſcrip.li.vj.an aūt poſſit retinere fructus ꝓ de
bitis ſuis dicam cū glo.fi. ¶ In glo.ſup.v̄.ſine ac-
cuſatiōe.no .ex gl.regulā ꝛ plures caſus exceptos
ꝛ vide quaſi cōſimilē gl.in decre.ij.q.j.de manife-
ſta.alios ponit ſpe.in ti.de inquiſitione ·§· qñ aūt.
in prin.ꝛ de materia p Bar.in.l.ij·§·ſi publico .ff.
de adul.vbi ſatis eleganter tractaꝫ an ꝛ quādo iu-
dex poſſit procedere ex officio ſine accuſatore. ego
dixi plene tam reſpectu iuris ciuilis q̄ʒ reſpectu iu-
ris canonici.in.c.qualiter ꝛ qñ.el.ij.j.de accu. vbi
vide oīno qꝛ pleniſſime ſcripſi in iſta mā. ¶ In gl.
ſup.v̄.actore nō ꝓbante.in fi.no.gl.ꝛ maxime no.
primum caſum exceptū qui probaꝫ hic in littera ꝙ
rōne ꝑſumptionis iminentis ꝯtra reum transfun-
ditur in eum onus probandi.nam in caſu noſtro
erat preſumptio contra archiep̄m ex multis orta.
vt dicīꝫ in littera.ideo habuit neceſſe ꝓbare ꝙ can-
cellaria contuliſſet perſone idonee modo canoni-
co ꝛ tempore competenti.ceſſante vero preſumpti
one impugnanti collationē incūbit onus ꝓbandi.
ꝛ vide glo.cōſimilem in.c.actor.alle.in glo. Et dic
regulam iſtā procedere etiā ſi re⁹ vltro ſubijt onus
probandi.nam ſi actor nō probat debet abſolui eti
am ſi ipſe deficiat in ꝓbando.qꝛ nō ꝑdit priuilegiū
rei licet aſſumpſerit in ſe onus ꝓbandi. nō enī pōt
ferri ſententia pro actore qui nihil probauit. vt i.l.
circa.ff.de proba. Et ſi diceres quid ꝓdeſt reo pro
bare intentionē ſuam ex quo venit abſoluend⁹ ac-
tore nō probante. Rñdeo ꝙ prodeſt vt pro reo pro
nuncieꝫ vnde nō ſolum abſolueꝫ ſed etiā ꝓnuncia
bitur dominium ꝑtinere ad eum vbi agebaꝫ realiꝫ
ꝛ ſic de ſi. Item vt clarius oſtendat innocentiā ſuā
ꝛ no.hanc limitationē ad illam regulam. ¶ In gl.
in.v̄.occulte.ibi.tñ ſi ille.ꝛc.no.glo.ꝛ tenebis eam
menti ꝙ licet electio clādeſtine facta ſit nulla. vt i.c.
quia propter.de elec.ſecus tamē eſt in collatione.
Archi.tamē in.c.ſi tibi abſenti.de preben.li. vj.vi-
detur tenere cōtrarium.ſ.ꝙ collatio ſit nulla. ꝛ dic
Inno.hoc tenere hic.ſed vt dicit Io.an.hic ꝛ bñ h̄
non dicit Inno.ſed ſolum dicit ꝙ ſi occulta collatō
nō poteſt eſſe ſine magna negligentia ꝓuiſi debet
ſibi auferri beneficium quaſi ſentiat ꝙ propter ne-
gligentiam ipſius in non gerendo ſe pro rectore ꝛ
nō officiando eccliam poſſet priuari. ſed nec iſtud
dictum placet docto.hic quia iure nō probatur.iō
talis pena nō eſt imponenda.facit de pe.di.j.pene
ꝛ quod no.glo.in.c.fi.j.de iurepaꝫ.facit.c. ex par-
te.s̄.de cleri.nō reſi.vbi ex nō reſidentia nō priua-
tur quis niſi precedat admonitio. ꝛ credo ꝙ hic ſit

caſus pro vtroqꝫ dicto.nam in.v̄.porꝛo .dicitur ꝙ
iſta collatio ſeu donatio occulta nō carebit ſuſpitio
ne ꝛ ſic nō erat nulla.nam cuʒ teſtes archiep̄i dixiſ
ſent ꝙ ep̄s voluit collationem eſſe ſecretam ſi clan
deſtinitas ſuffeciſſet ad nullitatem actus papa im-
mediate pronūciaſſet collationem nullā nec opor-
tuiſſet ꝓcedere ad vlteriora vt fecit. ¶ Item ſi ſuffe-
ciſſet ad caſſationē ipſius caſſaſſet imediate.ex quo
teſtes depoſuerūt de clādeſtinitate ſed ex eo ꝙ pa-
pa mandat vt probet archiep̄s ꝙ tempore cōpeten
ti cōtulit.ꝛc.videtur velle ſuſtinere collationeʒ alś
fruſtra admitterenꝫ probationes quaꝝ nullus ſe-
quereꝫ effectus.vt in.c.cum cōtingat.de offi.dele-
ga.ꝛ credo ꝙ inquātum glo.facit differentiā inter
collationē ꝛ electionem ꝙ ꝓcedat dictū glo .in ele-
ctione in qua eſt ſeruanda forma.c.qꝛ propter.nō
auteʒ in alijs qꝛ cū publicatio ſit de forma illius.c.
nō dicem⁹ aliam collationē corꝛuere vbi nō ſubeſt
defectus forme. Illud enī.c. qꝛ propꝫ tñ procedit
in eccleſijs cathedralib⁹ ꝛ regularibus collegiatis
nō autē in alijs vnde ſufficiunt in illis ſimplices cō
ſenſus canonicoꝝ.nec debem⁹ īducere penā nulli-
tatis ex quo nō eſt ius expreſſum nec extendere cō
ſtitutionem penalē.nam penalis eſt illa cōſtitutio
inquantum inducit penam retractationis.iuxꝫ no.
per glo.in.c.decet.de imu.eccle.li.vj.ꝛ plenius di
xi an ꝛ quādo retractatio actus ſit pena.i.c. cogno
ſcentes.de cōſti. ¶ In glo.ſuper.v̄. carnalitatꝭ.ibi
ſimoniam cōmittere.nota glo.ꝙ cōferens benefici
um ſpirituale cōſanguineo vꝉ amico alś nō ꝯceſſu
rus ceſſante ꝯſanguinitate vel amicitia cōmittit ſi-
moniā.tu dic vt plenius no.in.c.tuam.de eta. ꝛ q̄
lita.j.q.j.ſi quis neqꝫ.ꝛ.c.ſunt nōnulli. ¶ In glo.
ſuper.v̄.cōſtituat.in fi.no.ſuper hanc glo.ꝙ ep̄us
cū capitulo ſuo pōt ſtatuendo retinere ad tempus
fructus beneficiorū vacantiū in ſua dioceſi ꝓ exo-
neratione ſuorum debitoꝝ ꝛ intellige de debitꝭ cō-
tractis noīe eccleſie.nam ſi cōtraxiſſet priuato no-
mine nō tenetur ecclia. vt in.c.j.đ ſolu. ꝛ opi. hui⁹
glo.tenet etiam Inno.qui multum late proſequiꝫ
hic iſtū articulū ponendo latā ꝑtātem ep̄oruʒ circa
beneficia ſubiecta.nam ex cauſa illa vnit ꝛ diuidit.
vt in.c.ſicut vnire. de exceſ.prela.ꝛ.c.ad audiētiā.
de eccl.edifi.ꝛ.c.vacante.s̄.de ꝑben. Itē ſupꝑimit
dignitatem.vt no.in.c.cum acceſſiſſent.de conſti.
rem vnius eccleſie donat alteri.vt in.c.j.de rebus
eccle.nō alie.li.vj.no.in.c.conſtitutus.j.de religi.
domi.ſic poterit fructus beneficij vacantis ſeruare
ex cauſa pro vtilitate ipſius eccleſie vel ꝓ vſib⁹ ſuis
ex quo indiget.ꝛ videꝫ Inno.velle ꝙ hanc alienati
onē ꝛ ſimilē pōt ep̄s facere etiam ſi beneficiū ſit de
iurepatronatus laicorum.arg.x. q.j. nouerint. et
c.regenda.fateꝫ tñ ꝙ de honeſtate debet in aliena-
tione requirere conſenſum patronoꝝ. patroni ta-
mē poterūt ex cauſa cōtradicere.vt.xvj.q.vij.filijs
vꝉ nepotib⁹. Et no.hoc vltimū dictū ꝙ in alienatio
ne ecclie ꝑſonate de honeſtate ꝛ nō de nc̄citate req̄
riꝫ ꝯſenſus patronoꝝ.ꝛ ſatꝭ placet p.d.c.nouerint
h̄ qꝛ pſon⁹ pt ꝯdicē vbi ſine iuſta cā fieret alienatio
vt in.d.c.filijs.vtile eſt ad litigia euitanda hec con-

ſenſum ipſorum patronoꝝ. Sed quo ad principale dictum glo. ⁊ Inno. aduerte. qꝛ videtur obſtare multū. cle. ij. de reb⁹ eccl̃. nō alie. vbi dicit̃ epm̄ nō poſſe vnire menſe ſue vel capituli aliquā eccleſiam licet poſſit vnire ſingularib⁹ prebendis. vt in. c. ex poſuiſti. de p̄ben. Rō qꝛ vniendo mēſe ſue vel capitulo auctorizaret in facto ꝓprio qd̓ nō licet. vt in. l. j. ⁊. l. pupillus. ff. de aucto. tuto. ⁊ licet Jo. an. apte nō firmet hanc opi. ꝯriam. tamē videtur magis in iſtam p̄tem inclinare ⁊ clarius hanc opi. ꝯtrariam ſentit in. c. ſi propter tua debita. de reſcrip. lib. vj. Nec ob. ſi dicat̃ cle. p̄ealle. loqui in perpetua conceſſione. hic vero ad tp̄s qꝛ duplex eſt cā ꝓhibitionis vna perpetue alienationis altera ne auctorizet in facto ꝓprio. vnde in cōceſſione temporali licȝ ceſſet prima cā nō ceſſat ſecūda. ſufficit ergo alteram cauſam ſubeſſe. vt inſti. de nup. §. affinitatis. ⁊ ſi diceremus cōtrariū poſſet ep̄s facere fraudem qꝛ renouaret cōceſſionē in fine quinquēnij ⁊ ſic indirecte faceret eā perpetuā. ⁊ ſatis mihi placet h̓ dictuȝ ꝯtrarium. ſed difficile eſt reſpondere ad iſtum tex. pōt tñ itelligi qñ ep̄s ꝯſtituit hoc nō ꝓ vtilitate ſue menſe vel capituli ſed ꝓ vtilitate eccleſie cathedralis puta ſi fabrica eccleſie cathedralis nō ſuffic̄ nec canonici cū ep̄o ſūt potentes ad reſtauratioueȝ fabrice poterit tunc cōſtituere cū capitulo vt fructus beneficioꝝ vacantiū cedant fabrice ad certuȝ tempus. ⁊ hoc voluit Jo. an. in. d. c. ſi propter. ⁊ bñ facit dictū. c. j. de reb⁹ eccl̃. nō alie. li. vj. Cōtra h̓ tñ facit iſte tex. vbi ep̄s reſeruauit vſib⁹ ſuis ſed pōt dici ꝙ papa in. d̓. ſi vero. nō refert ſe ad factū illi⁹ ep̄i ſed dat regulam generalē an ⁊ qñ poſſit ep̄s retinere fructus eccl̃ie vacantis. ⁊ dicit ꝙ ꝓ iuſta ⁊ neceſſaria cauſa hoc poteſt ſed nō eſt iuſta vt retineat ꝓ vtilitate ꝓpria ne auctorizet in facto ſuo. Nec ob. c. penul. de. d̓. ſig. qd̓ glo. alle. ꝓ ſe. nam ibi ep̄s impetrauit hoc priuilegium a papa ergo ꝑ ſe nō poterat qꝛ fruſtra precib⁹ impetratur. ⁊c̃. C. d̓ theſau. l. j. li. x. ⁊ no. in. c. j. ꝯ. de reſcrip. ⁊ licet cauſa in ſe ſit iuſta tñ obſtat qd̓ dixi ne auctorizet in facto propo ſed multū me mouet in ꝯtrarium. d. l. pupillus. §. pe. vbi dicit̃ mīrū ſingularit̃ tutorē poſſe emere rē pupilli ip̄o auctore dūmodo hoc faciat palā vel interponere tertiā perſonam ad emendū ⁊ ipſe p̄ſtare auctoritatem ⁊ vtrūqꝫ modū approbat ibi Bar. qd̓ videt̃ ꝯ dictā cle. ſi. ⁊ dicta Jo. an. ſ̓ poſſet dici ꝙ illa cle. ꝓcedit in collatione ſeu donatione gratuita. nam ibi eſt ſemper ſuſpitio ſed in contractu nō gratuito vt venditio que palā explicat̃ ceſſat ſuſpitio cōtra tutorem. ⁊ pro hoc facit. l. j. ⁊. d. l. pupillus in prin. vbi pȝ ꝙ pupillus nō poteſt obligari tutori ipſo auctore. qꝛ vt dixi factū ē gratuitum. Et ex illa l. potes capere bonā limitationē ad dictaȝ cle. ij. vt prelatus poſſit emere nomine proprio rem eccleſie inferioris ⁊ auctorizare in facto proprio.

De rebus eccleſie alienandis vel non. Rica.

Continuatur ad precedētia hoc ordine. Supra viſum ē de rebus ſp̄ualibus clericoꝝ. ſ. de prebendis ⁊ beneficijs merito reſtat videre de rebus tp̄alibus eorundē quas qꝛ interdū clerici alienāt ⁊ dubitari pōt nunquid teneat alienatio merito ſubijcitur hec rubrica. de rebus eccl̃. non alie. vel ſic. Supra viſum eſt de collatione p̄bendarū ⁊ beneficioꝝ ſed quia prebendati ⁊ beneficiati interdū alienant bona prebendarum ⁊ beneficiorum ⁊ ideo ſubijcit̃ hec rubrica.

n Non licet. Breue eſt ⁊ per alia v̓ba poteſt ſic ſummari. nō poteſt prelat⁹ res vnius eccleſie alteri dare nec inuicem res illas cōmutare ſine amborū ꝯſenſu. h. d. Nota primo ꝙ licet ep̄s habeat plenā p̄tātem in eccleſijs ſibi ſubiectis. x. q. j. ꝑ totū. nō tñ poteſt ꝓ libito rem eccleſie ſibi ſubiecte alienare etiā donando alteri eccl̃ie ſubiecte ⁊ hoc in dubio ſine cauſa. Quid aūt ſi cā ſubſit dicam cum glo. j. Nota ibi. vel abbatē. ꝙ abbas poteſt interponere auctoritatē alienationi rei eccleſie ſibi ſubiecte. ⁊ intellige qñ abbas hȝ in illa eccleſia ius ep̄ale vt qꝛ eccleſia ē ſibi pleno iure ſubiecta. naȝ tunc oīa iura ep̄alia que ſūt iuriſditionis poteſt vt ep̄s exercere. vide glo. no. in cle. j. e. ti. ⁊ ꝑ Inno. in. c. ij. de tranſac. ⁊ quod dixi in. c. ſignificaſti. de fo. compe. al̓s autē nō poteſt prelatus inferior ep̄o auctorizare in facto alienationis. eſt enim h̓ ius ep̄ale. xij. q. ij. placuit. ⁊. c. abbatib⁹. xvij. q. iiij. in venditionibus. ⁊ ſic collige ꝙ iſta iura epiſcopalia ſunt queſibilia per inferiorem prelatū. ꝓ hoc. c. j. de capel. mo. li. vj. ⁊. c. cum olim. ⁊. c. auditis. de p̄ſcrip. Ultimo no. ꝙ eccl̃ie nō poſſunt res ſuas adinuicē cōmutare ſine licentia ſup̱ioris nec ſuperior ſine licētia ipſaꝝ eccleſiaꝝ. Et arguit Uincē. canonicos nō poſſe cōmutare domos ſibi aſſignatas vt canonicis ſine licentia ſup̱ioris. de quo tñ dic vt latius dicā in. c. queſitum. de rerū pmu. In glo. j. ibi ex cā tñ poſſet. no. bene gl. ⁊ cōiter tenet̃ h̓ prima opi. Unde dicūt Inno. ⁊ hoſti. ꝙ ſi iuſta eſt cā vt qꝛ ep̄s edificauit nouā eccl̃iam pōt dare iura matricis eccl̃ie illi eccl̃ie nouiter edificate quaten⁹ aſſignet ſibi certā p̄tem parochie ipſi⁹ de quo in. c. ad audientiā. alle. in glo. ⁊ vide tex. expreſſum in. d. c. j. e. ti. li. vj. vbi ep̄s cū capitulo decimas vni⁹ eccl̃ie cōtulit archidiaconatui indigenti ⁊ illa donatio fuit reuocata nō ex defectu p̄tātis ſed qꝛ nō preceſſit tractatus nec fuit datus defenſor eccleſie cuȝ vacaret. nec cōſtabat de neceſſaria cā. ſi ḡ ſubſit cā ⁊ ſeruatur ſolennitas debita. de qua. xij. q. ij. ſine exceptione. ⁊ in. d. c. j. tenebit donatio. ⁊ vide qd̓ not. Inn. ꝯ. c. pri. ⁊ gl. i. c. ꝯſtitut⁹. de reli. do. ⁊ nimirū nā eccl̃ie p̱ticulares ſūt mēbra vni⁹ eccl̃ie vl̓is. xxiij. q. j. loqt̃. vñ debēt adinuicē ſibi ſubuenire ſicͭ membra vni⁹ corpis. nā ⁊ ſi laici indigētib⁹ tenēt̃ clerici ſubuenire de bonis eccl̃ie q̄ten⁹ illi⁹ facultates ſuppetāt. xvj. q. j. c. ſi. lxxxvij. di. c. j. ⁊ vide tex. no. i. c. vidētes. xij. q. j. forti⁹ tenet̃ ſbuenire eccl̃ijs idigentib⁹. ⁊ itellige qñ aliq̄d ſupeſt vltra nec̄cia qꝛ p̄mo ſbueniēdū miſtri ꝓprijs ⁊ neceſſarijs vſibus ipſi⁹ eccleſie. vt in. c. paſtoralis. ꝯ. de his que fiūt a prela. ⁊ c. de his. de eccle. edifi.